

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

1951 m. balandžio mėn. 4 d. TREČIADIENIS

ZARASAI Nr. 27(595) Kaina 15 kap.

Už naujus laimėjimus 1951 metais

Š. m. balandžio 2 d. Zarasose įvyko pirmasis rajono žemės ūkio pirmūnų sąskrydis. Žemės ūkio pirmūnai apsvaistė praėjusių metų darbo išdavas ir prisiėmė socialistinį išsipareigojimą 1951 ūkiniais metais.

Praėję metai buvo didelių laimėjimų kolūkinėje santvarkoje metai. Beveik visi rajono valstiečių ūkiai stojo į socialistinį gyvenimo kelią. Rajono kolūkiai sustiprėjo organizaciniu — ūkiniu atžvilgiu, sėkmingai atliko visus žemės ūkio darbus. Daugely kolūkių, kaip Zatokų apylinkės „Pociotnyj trud“, Juozapavos apylinkės Stalino vardo, „Aušros“ ir kt., jau praėjusiais metais buvo išaugintas gausus derlius. Dideli atsiekimai pasiekti ir gyvulininkystės srityje. Visa tai užtikrino gausų darbdienio apmokėjimą daugumoje rajono kolūkių, pasiturinti ir kultūringą kolūkiečių gyvenimą.

Praėjusių metų išdavas ryškiai rodo stambios kolūkinės gamybos pranašumus. Tik stambus socialistinis ūkis gali užtikrinti spartų visų žemės ūkio šakų išvystymą, užtikrinti tolesnį laukų derlingumo pakėlimą, kolūkiečių materialinio ir kultūrinio lygio pakėlimą.

Dideli ir atsakingi uždaviniai stovi prieš žemės ūkio darbuotojus šiais metais. Draugo Stalino iniciatyva priimtas TSR Sąjungos Ministrų Tarybos nutarimas „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui toliau išvystyti“ yra kovos už tolesnį respublikos žemės ūkio pakėlimą, už kolūkių sustiprinimą, už tolesnį mūsų respublikos darbo žmonių materialinio gerbūvio pakėlimą kovinė programa.

1951 metai turi tapti naujų laimėjimų žemės ūkyje metais — su tokia mintimi gyvena

ir dirba mūsų rajono kolūkiečiai. Nuo mūsų laimėjimų šiais metais daug priklausys šios programos, kurią iškėlė partija ir vyriausybė prieš žemės ūkio darbuotojus, įvykdymas.

Prisitaikant socialistiniame išsipareigojime rajono žemės ūkio pirmūnai iškviestam ir socializmo Dusetų rajono kolūkiečius ir žemės ūkio specialistus išsipareigoja išauginti šiais metais vidutiniškai rajone žieminių kviečių — po 14 centnerių iš ha, žieminių rugių — po 15 centnerių, vasarinių kviečių — po 14 centnerių, avių — po 14 centnerių, linų pluošto — po 4,8 centnerio. Dideli išsipareigojimai prisiimti gyvulininkystės srityje, o taip pat numatytos priemonės priimtų išsipareigojimų įvykdymui užtikrinti.

Rajoninis žemės ūkio pirmūnų pasitarimas savo kreipimėsi iš visus rajono kolūkiečius ir kolūkietes, žemės ūkio specialistus ragina juos dar plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą, pasiekti prisiimtų išsipareigojimų įvykdymo ir viršijimo ir tuo pačiu tapti socialistinio lenktyniavimo nugalėtojais. Partinės ir komjaunimo organizacijos, apylinkių tarybos turi šio kreipimosi pagrindui mobilizuoti kolūkiečių mases į pilną pasirošimo pavasario sėjai užbaigimą, į pavasario laukų darbų atlikimą sutrauktais terminais ir aukštame agrotechnikos lygyje.

Draugai kolūkiečiai, MTS darbininkai ir žemės ūkio specialistai! Dar plačiau išvystykime socialistinio lenktyniavimo vėliavą, pasiekime naujų laimėjimų 1951 ūkiniais metais!

Rajono žemės ūkio pirmūnų sąskrydis

Virš dviejų šimtų geriausių kolūkiečių, brigadininkų, gyvulių augintojų, kolūkių pirmininkų susirinko balandžio 2 d. rajono kultūros namuose į pirmąjį rajono žemės ūkio pirmūnų sąskrydį, kad apsvaistytų 1950 ūkiniu metų išdavas ir nužymėti uždavinius 1951 metams.

Pranešimą apie 1950 ūkiniu metų išdavas ir uždavinius 1951 metams padarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Vitukinas.

Po rajono vykdomojo komiteto pirmininko drg. Vitukino pranešimo išsivystė diskusijos.

Išstojo drg. Ruseckas, Kazanovas, Grigorjevas ir kt. pasidalijo darbo patyrimu, su pasididžiavimu kalbėjo apie laimėjimus, kuriuos pasiekė mūsų kolūkiai 1950 metais. Viso išstojo 15 žmonių.

Žemės ūkio pirmūnai prisiėmė socialistinį išsipareigojimą. Buvo išrinkta komisija prisiimtų išsipareigojimų vykdymo tikrinimui, o taip pat išrinkta 8 delegatai į respublikinį žemės ūkio pirmūnų sąskrydį.

Rajoninio sąskrydžio dalyviai prisiėmė kreipimąsi į visus rajono kolūkiečius, žemės ūkio specialistus ir MTS darbuotojus,

Žemės ūkio pirmūnų rajoninio pasitarimo

Kreipimasis

į visus Zarasų rajono kolūkiečius ir kolūkietes, žemės ūkio specialistus ir MTS darbuotojus

Brangūs draugai!

Mes, kolūkių laukų darbuotojai, susirinkome į rajoninį pasitarimą, kad apsvaistytų ir suvesti 1950 metų kolūkinės statybos išdavas ir nužymėti praktines priemones tolesniam mūsų rajono kolūkių sustiprinimui.

Kolūkių valstietija su didžiuoju įkvėpimu sutiko Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir LKP(b) CK nutarimą „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui toliau išvystyti“ ir karštai jam pritaria. Šis nutarimas liudija apie partijos ir vyriausybės ir asmeniškai draugo STALINO rūpinimąsi mūsų Tėvynės galios augimu, kolūkių turto gausinimu ir suklestėjimu, visų darbo žmonių materialinio ir kultūrinio lygio pakėlimu.

Lietuvos valstiečiai, įsitikinę kolektyvinio žemės ūkio tvarkymo būdo pranašumais, stoja į teisingą kelią, nurodytą Lenino — Stalino partijos, į kolūkių statybos kelią.

Mūsų rajono kolūkiai šiai dienai sustambinti ir sudaro stambius ūkius su tūkstanties ir daugiau hektarų žemės plotu, dideliu kiekiu arklų, stambių raguočių, kiaulių ir paukščių.

Vykdydami VKP(b) CK vasario plenumo ir LKP(b) VI suvažiavimo nutarimus, mūsų kolūkiai, partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų vadovaujami, sėkmingai kovoja už pašėlių plotų išplėtimą, laukų derlingumo pakėlimą ir visuomeninės gyvulininkystės išvystymą.

Mūsų rajono kolūkiai 1950 metais išaugino neblogą derlių, prieš laiką įvykdė valstybinį duonos, bulvių ir gyvulininkystės produktų paruošų planą, kuo parodė organizuotumo ir aukšto savo pareigos valstybei supratimo pavyzdį.

1950 metais rajono kolūkiai išdavė už darbdienius nuo 2 iki 3 ir daugiau kilogramų grūdų ir kitų produktų.

Komunistų partija ir tarybinė vyriausybė reiškia nuolatinį rūpinimąsi ir teikia didelę paramą mūsų jauniems kolūkiams stiprinant kolūkių visuomeninį ūkį ir keliant kolūkiečių materialinį ir kultūrinį lygį. Šiais metais mūsų rajono kolūkių laukuose dirbs 45 traktoriai ir daug pirmaklasio žemės ūkio inventorias.

Rajono kolūkiams išskirta šimtai tonų įvairių mineralinių trąšų ir šimtai tūkstančių rublių kreditų. Bet mūsų kolūkinės statybos laimėjimai ir atsiekimai nėra riba. Mūsų kolūkiai turi didžiules galimybes dar aukščiau pakelti kolūkių ekonominę galią ir kolūkiečių gerbūvį ir 1951 metus padaryti dar didesnio kolūkių ekonominės galios pakėlimo metais.

Sėkmingas mūsų rajono žemės ūkio išvystymo plano 1951 metams įvykdymas reikalauja iš visų kolūkiečių, žemės ūkio specialistų ir MTS darbuotojų, visų pirma, sava-laikio ir kokybinio pasirošimo pavasario sėjai, sėkmingo laukų darbų pravedimo, pilno ir teisingo visų materialinių ir darbo resursų panaudojimo, vidinių rezervų mobilizavimo, visokeriopo mokslo pasiekimų ir priešakinio patyrimo įdiegimo kolūkinėje gamyboje.

Mes kviečiame visus kolūkių laukų dirbančiuosius kovoti 1951 metais už tai, kad gaut iš kiekvieno hektaro mažiau kaip po 15—17 centnerių grūdinių kultūrų, po 175 tonas bulvių, po 220 tonų pašarinių runkelių ir po 5 centnerius linų pluošto. Praveisti visų kultūrų sėja geriausiaisiais agrotechnikos terminais. Ankstyvųjų grūdinių kultūrų sėja užbaigti per 7—8 darbo dienas.

Mes kviečiame gyvulininkystės darbuotojus ir visus kolūkiečius įvykdyti 1951 metų gyvulininkystės išvystymo planą tiek kiekybės, tiek ir kokybės atžvilgiu. Gauti iš kiekvienos karvės ne mažiau kaip po 1900 litrų pieno, iš kiekvieno 100 motinų gauti 90 veršiukų, 125 ūriukus, 60 kumeliukų ir iš kiekvienos motininės kiaulės po 14 gerų paršelių.

Gyvulininkystės produktyvumo pakėlime lemiamą reikšmę turi daugiametės žolės ir sultingi pašarai. Atsižvelgiant į tai, mes, pasitarimo dalyviai, kviečiame visus kolūkius

gauti 1951 metais daugiametį žolių derlių vidutiniškai ne mažiau kaip 3 tonas iš hektaro ir pašarinių šakniavaisių ne mažiau kaip po 25—30 tonų. Užtikrinti kolūkiuose aukštos kokybės šieno paruošimą kiekvienam arkliui ne mažiau kaip 3 tonas, karvei — 2 tonos ir aviai — 0,3 to ir sultingų pašarų karvei — 6 to, kiekvienai motininei kiaulei su prieaugliu — 7 to šakniavaisių. Kiekviename kolūkyje plačiai išvystyti gyvulininkystės patalpų statybą.

Mes išsipareigojame ir kviečiame visus kolūkių buhalterius ir sąskaitybos darbuotojus įvesti pavyzdinę įskaitą ir atskaitomybę kolūkiuose, vesti kovą už teisingą darbdienų ir atlyginimo apskaičiavimą, papildomo apmokėjimo apskaičiavimą už normų viršijimą, už prieaulario išaug nimo planų viršijimą, gyvulių išsaugojimą ir gyvulininkystės produktyvumą.

Mes kviečiame visus MTS traktorininkus ir traktorininkes, traktorinių brigadų brigadininkus ir mechanikus maksimaliai panaudoti kolūkių laukuose valstybinę techniką, likviduoti avarijas ir gedimus, ekonomiškai sunaudoti degalus ir tepalus, pasiekti įdirbimo kiekvienu 15 jėgų traktorium ne mažiau kaip 350 hektarų pervedus į minkštą arimą.

Didžiuliai uždaviniai stovi prieš kolūkius gyvenviečių statybos srityje. Didelio kolūkiečių vienkiamų skaičiaus buvimas kolūkių visuomeninėse žemėse yra rimta kliūtis tolesniam organizaciniame ūkiniam kolūkių sustiprinime ir kolūkiečių materialinės gerovės ir kultūrinio lygio kėlime.

Mes, žemės ūkio pirmūnai, raginame visus kolūkius ir visus kolūkiečius nedelsiant pradėti kolūkių gyvenviečių statybą ir jau 1951 metais perkelti į kolūkinės gyvenvietės kiekviename kolūkyje ne mažiau kaip po 20—25 kolūkiečių namus, pastatyti kolūkių kontorą ir gyvulininkystės patalpas. Organizuoti platų darbų išvystymą kolūkiuose paruošiant vietines statybines medžiagas: plytas, kalkes, samano plytas ir pan.

Didelės ir sudėtingos ir drauge su tuo garbingos pareigos keliant visą grūdinių žemės ūkį ir gyvulininkystę atitenka žemės ūkio specialistams — agronomams, zootechnikams, veterinarams — statybininkams ir visiems kolūkiečiams.

Mes, žemės ūkio pirmūnų rajoninio pasitarimo dalyviai, prisiimame išsipareigojimus sąžiningai kovoti už iškeltą prieš žemės ūkį uždavinių įvykdymą ir raginame visus žemės ūkio specialistus pagerinti agronominį ir zootechnikinį kolūkių laukininkystės, gyvulininkystės ir statybos aprūpinimą. Padėti kolūkiams teisingai organizuoti kolūkinės gamybos tvarkymą, kelti laukininkystės lygį, stiprinti pašarinę bazę, plėsti ir gerinti pašarines ganyklas, kelti jų derlingumą, gyvulių produktyvumą, dirvos derlingumą. Padėti kolūkiams organizuojant darbą laukininkystėje ir gyvulininkystėje, įdiegti į kolūkinę gamybą tarybinio mokslo atsiekimus ir socialistinės kolūkinės gamybos pirmūnų patyrimą. Pagerinti kolūkių kadrų paruošimo ir apmokymo darbą.

Mes, žemės ūkio pirmūnų pasitarimo dalyviai, raginame visus rajono kolūkiečius, žemės ūkio specialistus ir MTS darbuotojus, aktyviai įsijungti į socialistinį lenktyniavimą, kad tapti socialistinio lenktyniavimo su Dusetų rajonu nugalėtojais ir reiškiamo įsitikinimą, kad visi kolūkiečiai ir kolūkietės, žemės ūkio specialistai ir MTS darbuotojai dės visas jėgas, kad garbingai įvykdyti didžiojo Stalino nurodymą „Padaryti visus kolūkius bolševikiniais, o kolūkiečius — pasiturinčiais“.

Tegyvuoją mūsų didžioji tarybinė Tėvynė! Tegyvuoją komunistų partija (bolševikų), vedanti mus į naują, šviesų ir laimingą gyvenimą!

Tegyvuoją mūsų didysis vadas draugas STALINAS!

(Kreipimasis priimtas žemės ūkio pirmūnų rajoniniame pasitarime).

Zarasų rajono kolūkiečių, žemės ūkio specialistų ir MTS darbuotojų Socialistinis įsipareigojimas 1951 m.

Tarybų liaudis, Lenino—Stalino partijai vadovaujant, sėkmingai vykdo didžiąją komunizmo statybos programą. Partija ir vyriausybė 1951 metais iškelė socialistiniam žemės ūkiui didelius ir atsakingus uždavinius.

Mes, Zarasų rajono kolūkiečiai ir kolūketės, žemės ūkio specialistai, MTS darbuotojai, žinome, kad sėkmingas Lietuvos TSR bei Zarasų rajono žemės ūkio vystymo plano įvykdymas reikalauja visų pirma iš visų kolūkių laukų darbuotojų užtikrinti savalaikį pasirošimą pavasario sėjai ir laukų darbų organizuotą pravedimą, pilną ir teisingą medžiaginių ir darbo resursų panaudojimą, vidinių rezervų mobilizaciją, mokslo pasiekimų ir priešakinio patyrimo patų įdiegimą į kolūkinę gamybą.

Kad pilnai įvykdyti TSRS Ministrų Tarybos bei Lietuvos TSR Ministrų Tarybos ir LKP(b) CK nutarimą „Dėl priemonių Lietuvos TSR žemės ūkiui toliau išvystyti“ mes, Zarasų rajono kolūkiečiai ir kolūketės, žemės ūkio specialistai ir MTS darbuotojai, įsipareigojame 1951 m.:

1. Išauginti visame rajone vidutinį derlių iš kiekvieno ha:

žeminių kviečių—14 cnt
žeminių rugių—15 cnt
vasarinių kviečių—14 cnt
miežių—14 “
avižių—14 “
linų pluošto—4,3 “
dobilų sėklų—1,5 “
bulvių—175 “
pašarinių runkelių—220 “

2. GYVULININKYSTĖS SRITYJE

1. Kiekviename kolūky pilnai įvykdyti gyvulininkystės išvystymo planą pagal visas gyvulių rūšis.

2. Taip pakelti gyvulininkystės produktyvumą, kad iš kiekvienos karvės primelžti nema-

žiau kaip po 1900 litrų pieno, iš kiekvienos motininės kiaulės gauti ne mažiau kaip po 14 paršelių, prikriti iš kiekvienos avlės ne mažiau kaip po 2,5 kg vilnos.

3. Pilnai aprūpinti visus gyvulius geros rūšies pašaru ir paruošti kiekviename kolūkyje ne mažiau 200 tonų siloso.

Aukščiau minėtiems rodikliams užtikrinti kolūkiečiai įsipareigoja įvykdyti sekančias priemones:

a) pilnai apsirūpinti visų kultūrų kondicinėmis sėklomis visam pasėlių plotui,

b) sėkliniams sklypams paruošti aukštos kokybės sėklas,

c) pilnai ir kokybiškai atremontuoti visą žemės ūkio inventorių ir pakinktus,

d) atvežti pakankamą kiekį mineralinių trąšų, beicavimo preparatus. Surinkti visą esamą kiekį vietinių trąšų: mėšlo, srutų, pelenų, durpių ir t. t. ir laiku išvežti į laukus,

e) iki pavasario laukų darbų pradžios pagerinti arklių kūno stovį iki vidutinio bei viršvidutinio nupenėjimo,

f) pavasario sėjos laikotarpiui sudaryti pakankamus stambių ir koncentruotų pašarų fondus.

II. PAVASARIO SĖJOS LAIKOTARPIS

1. Anksti pavasarį suakėti visą rudens arimo plotą.

2. Pavasarinį arimą praveisti ne mažiau 18 cm gilumo su paskesniu akėjimu.

3. Visų kultūrų sėją praveisti gerai įdirbtoje dirvoje aukštos kokybės sėklomis, būtinai patrešiant mineralinėmis ir vietinėmis trąšomis.

4. Ankstyvųjų kultūrų sėją praveisti 8—10 darbo dienų laikotarpyje.

5. Kiekvienu 15 jėgų traktorium įdirbti nemažiau 350 ha perve-dant į minkštą arimą.

III. PRIEMONĖS DERLINGUMUI PAKELTI

1. Užakėti ir papildomai patrešti žiemkenčius.

2. Beicuoti visas grūdinių kultūrų ir dobilų sėklas.

3. Laiku trešti dirvą bakteriologinėmis trąšomis: nitrogenu ir azotogenu.

4. Grūdines kultūras ir linus sėti tik eiliniu būdu.

5. Neprileisti kultūrų užteršimo piktžolėmis, reguliariai ravėti visas kultūras.

6. Sėklas sėjai jarovizuoti ir apšildyti pagal akademiko Lysenko metodą.

7. Švariusius pūdymus užarti gegužės mėnesį, laiku kultivuoti ir akėti juos, neprileisti pūdymų užteršimo piktžolėmis.

IV. DERLIAUS NUĖMIMAS

1. Laiku ir kokybiškai pasirošinti derliaus nuėmimui.

2. Derliaus nuėmimą praveisti suglaustais terminais ir be nuostolių. Grūdines kultūras nuimti iki rugpiučio 25 d., linus—rugsėjo 1 d., bulves ir šakniavaisius—iki spalio 20 d. Javų kilmą pradėti po 4—5 dienų nuo derliaus nuėmimo pradžios.

3. Žinodami, kad grūdų ir gyvulininkystės produktų pristatymas valstybei yra svarbiausioji pareiga, pirmas kolūkių ir kolūkiečių priešakas, mes įsipareigojame atsiskaityti su valstybe pagal visas paruošus rūšis ir MTS natūra sekančiais terminais:

- a) grūdų—iki rugsėjo 1 d.
- b) šieno—rugpiučio 20 d.
- c) bulvių—spalio 20 d.
- d) pieno—rugsėjo 15 d.
- e) mėsos—spalio 31 d.
- f) vilnos—rugsėjo 1 d.
- g) kiaušinių—rugsėjo 1 d.
- h) linų pluošto—iki 1952 m. sausio 1 d.

i) linų sėmenys—spalio 1 d.

V. STATYBOS SRITYJE

1. Kiekviename kolūkyje organizuoti vietinių statybinių medžiagų: plytų, kalkių, samano plytų ir kt. gamybą.

2. Pastatyti kiekviename kolūkyje ne mažiau 4—5 tipinių gyvulininkystės patalpų.

3. Pastatyti arba atremontuoti kolūkio valdybos kontorą.

4. Kiekviename kolūkyje įrengti grūdų džiovyklą.

5. Kiekvienoje brigadoje pastatyti dengtą grendimą.

6. Pradėti kolūkių gyvenviečių statybą, pastatyti arba perkelti į gyvenvietes ne mažiau kaip po 15—20 namų.

VI. ORGANIZACINĖS PRIEMONĖS

1. Pasiiekti kiekviename kolūkyje teisingos apskaitos ir atskaitomybės, teisingo darbadienių priskaitymo sutinkamai su atliktu darbu.

2. Pasiiekti, kad nebūtų nė vieno kolūkiečio bei kolūketės, neišdirbusio 175 darbadienių.

3. Kiekviename kolūkyje sudaryti technikinių kultūrų ir daržovių auginimo grandis.

4. Sukomplektuoti pašaro gamybos brigadas.

5. Sustiprinti statybos brigadas.

6. Užtikrinti masinį kolūkių kadrų paruošimą ir apmokymą aukštame lygyje. Sistemingai vesti agraratelių užsiėmimus, pagerinti trimečių agro—zoovet kursų darbą.

Pasiiekti užsibrėžtų įsipareigojimų įvykdymą galima tik esant aukštam kolūkiečių organizuotumui, sąžiningai pažiūrai į pavestą reikala, aukštam socialistinio lenktyniavimo išvystymui. Todėl įsipareigojame pakelti socialistinį lenktyniavimą į aukštesnį lygį, padaryti jį veiksmingesniu. Per sienlaikraščius,

kovos lapelius ir rajono laikraštį išvystyti kritiką ir savikritiką, nukreiptą į darbo našumo pakėlimą, nušviesti priešakinių kolūkiečių darbo patyrimą. Pagerinti klubų—skaityklų veiklą ir kultūrinių—masinį darbą kolūkiečių tarpe.

Gerinant organizacinę ir kultūros—švietimo darbą, keliant darbo našumą, pasiekti, kad darbadienio vertę sudarytų ne mažiau kaip 3 kg duonos, o taip pat daržovių, šieno, šiaudų ir kt. produktų. Pasiiekti aukšto piniginio atlyginimo už darbadienius.

Prisiimdami šiuos socialistinius įsipareigojimus, mes, kolūkiečiai ir kolūketės, žemės ūkio specialistai ir MTS darbuotojai, įkvėpti partijos ir vyriausybės nutarimų dėl tolesnio žemės ūkio išvystymo, partinių, tarybinių ir žemės ūkio organų vadovaujami, įsipareigojame garbingai įvykdyti šiuos savo įsipareigojimus.

Didžiojo Stalino nurodymas „Padaryti kolūkius bolševikiniais, o kolūkiečius pasiturinčiais“ bus įgyvendintas.

Tegyvuoją geriausias Lietuvos kolūkinės valstietijos draugas Didysis Stalinas!

Į socialistines lenktynes kovoje už aukštą 1951 m. derlių iškviečiame Dusetų rajono kolūkiečius ir kolūketes, žemės ūkio specialistus ir MTS darbuotojus.

Prašome laikraščius „Tiesą“ ir „Sovietskaja Litva“ būti arbitru tikrinant socialistinį lenktyniavimą.

Sularties tikrinimą praveisti birželio 15 d., spalio 31 d. ir ūkinių metų pabaigoje.

(Šis socialistinis įsipareigojimas apsvarstytas ir priimtas rajono žemės ūkio pirmųjų pasitarime).

Tarybinio mokslo ir kultūros šventė

Kasmetinis Stalininių premijų suteikimas už įžymius darbus mokslo, išradimų, literatūros ir meno srityse—didelė tarybinio mokslo ir kultūros šventė, visos tarybinės liaudies šventė. Kiekvienais metais garbingame laureatų sąraše pasirodo nauji ir nauji mokslininkų, inžinierių, architektų, darbininkų, kolūkiečių, rašytojų, kompozitorių, artistų vardai. Tai reiškia, kad kasmet vis ryškiau klesti tarybinės liaudies talentai, vis toliau žengia pirmyn tarybinis mokslas, priešakinė pasaulio tarybinė kultūra. Bolševikų partijos, tarybinės vyriausybės, didžiojo Stalino rūpinimosi apgaubti tarybinio mokslo ir kultūros veikėjai siekia vis naujų laimėjimų komunizmo statyboje.

Drauge su visa tarybine liaudimi mūsų šalies mokslo ir technikos inteligentija su didžiuliu įkvėpimu dalyvauja grandiozinio stalininio plano gamtai pertvarkyti įgyvendinime, didžiausiu pasaulyje elektrinių ir kanalų statybose. Tarp darbų, kuriems

suteikta aukšta premija, daug tokių, kurie padeda sėkmingai įgyvendinti didžiuosius komunizmo statybas.

Stalininės premijos už 1950 metus paskirtos didelei mokslininkų grupei. Jų tarpe akademikai su pasauliniu vardu ir jauni moksliniai darbuotojai.

Už mokslinį darbą „Automobilio teorija“ Stalininė premija paskirta įžymiam tarybiniam mokslininkui E. A. Čudakovui. Akademiko Čudakovo veikloje, tampa susijusioje su aktualiais socialistinės statybos uždaviniais, ryškiai pasireiškė teorijos ir praktikos vieningumas, charakteringas tarybinei mokslo minčiai.

Stalininė premija už įžymius darbus geologijos—geografijos mokslų srityje suteikta jaunam tarybiniam mokslininkui, Lvovo valstybinio universiteto docentui N. P. Jermakovui. Prieš 25 metus valstiečio sūnus Nikolajus Jermakovas atėjo iš kaimo į miestą. Jį augino ir auklėjo tarybinė mokykla, pionjerių būrys,

komjaunimas, bolševikų partija. Tarybinės socialistinės santvarkos dėka suklestėjo jauno mokslininko talentas, ir dabar jo vardas garbingame Stalininių premijų laureatų sąraše.

Pirmą kartą Stalininės premijos paskirtos už vadovėlių ir mokslinių—populiarinių darbų sudarymą. Tai dar kartą pabrėžia, kokią didelę reikšmę teikia bolševikų partija, tarybinė vyriausybė mokslinių žinių propagandai, draugo Stalino iškelto uždavinio padaryti visus darbininkus ir kolūkiečius kultūringais ir išsilavinusiais žmonėmis išsprendimui.

Stalininės premijos laureatų tarpe daug pramonės ir žemės ūkio novatorių—šaltkalvių, plieno liejėjų, aukšto derliaus meistrų, priešakinių visuomeninės gyvulininkystės darbuotojų.

Platus statybos užmojis mūsų šalyje sukėlė daugiamilijoninės akmenskaldžių, dažytojų, mūrinių, architektų armijos kūrybinės iniciatyvos augimą. Geriausi iš jų gavo dabar Stalininių laureatų

aukso ir sidabro medalius.

Naujų Stalininės premijos laureatų sąrašas ryškiai liudija apie puikius lenininės—stalininės nacionalinės politikos rezultatus. Akademikas V. V. Vinogradovas ir Gruzijos mokslininkas M. S. Dalakišvili, Uralo aukštakrosnės meistras A. L. Šatilinas ir Maskvos avalininkė L. G. Korabelnikova, gyvulių augintojas iš Kirgizijos Čator Altykejevas ir Smolensko srities „Vperiod k socializmu“ kolūkių versiuokų augintoja A. A. Roščina, Kubanės kombainininkas T. T. Kabanas, Tuvos rašytojas S. K. Toka, kuliamosios mašininkas ukrainietis N. N. Brediuk ir kiti draugai, kuriems suteiktas aukštas vardas, atstovauja daug tautybių, gyvenančių mūsų šalyje.

Visi Stalininės premijos laureatų darbai—ar tai bus mokslinis darbas ar literatūrinis kurinys, technikos išradimas ar patobulinimas, kino filmas ar spektaklis—tarnauja taikingiems tikslams, kalba apie taikingus tarybinės liaudies ir jos geriausių atstovų siekimus. Profesorius M. P. Kostenko parašė knygą „Elektros mašinos“. Šis moks-

linis darbas padeda mokslininkams, konstruktoriams, inžinieriams kurti mašinas gigantiškos elektrinės ant Volgos ir Dniepro. Rašytoja G. E. Nikolajeva parašė romaną „Piūtė“, kuriame apdainuojamas šaunus kolūkiečių, kovojančių už visuomeninio ūkio suklestėjimą darbą. Socialistinės žemdirbystės novatoriams paskirtas rašytojo A. V. Koževnikovo kurinys „Gyvas vanduo“. Grupė inžinierių ir mokslinių darbuotojų su N. D. Solovjovu priešakyje sudarė naujas mašinas medvilnės pramonei. Konstruktoriai A. D. Gridinas, E. I. Kudrešovas ir kiti išrado anglies kombiną.

Režisierius M. I. Romas ir scenaristai K. F. Isajevs ir I. V. Makliarskis sukūrė kino filmą „Slaptoji misija“, demaskuojantį amerikinius karo kurstytojus.

Taikos ir tautų draugystės vardan dirba mūsų mokslininkai ir darbininkai, kolūkiečiai ir architektai, rašytojai ir kompozitoriai. Ir už tai tarybinė liaudis šlovina savo talentingus sūnus ir dukteris, už tai suteikia jiems aukštą apdovanojimą—Stalininę premiją. A. Iljina

Pirmasis proletarinis Lietuvos poetas

(Juliaus Janonio gimimo 55-tosioms metinėms)

Julius Janonis gimė 1896 m. balandžio mėn. 5 d. Biržų valsčiuje vargingojo valstiečio šeimoje. Savo vaikystę jis praleido, tarnaudamas buožeči piemeniu.

Nepaprastai gabus vaikas atkakliai veržėsi į mokslą. Jam pasisekė baigti pradinę mokyklą ir po to įstoti į Biržų keturklasę, kur jis mokėsi, pats sau pamokomis uždariaudamas pragyvenimą. Julius Janonis per trumpą laiką pramoksta rusų kalbos ir su dideliu godumu skaito rusų klasikinę literatūrą, pirmiausia tokius rusų literatūros milžinus, kaip Puškinas ir Lermontovas, gaudyte gaudė rusų pažangiųjų rašytojų, ypač Maksimo Gorkio naujuosius kūrinius.

Jau Biržų keturklasėje mokykloje atsiskleidžia Janonio poetinis talentas. Jo jautrus lyriniai posmai, kupini puikių realistišnių gamtos vaizdų ir šiltos užuojautos darbo žmonėms, Julijū Janonį jau tada padaro įžymiu pažangių poetu. Kai kurie jo kūriniai jau tada pasirodo ir spaudoje.

Tiesiog organiškai J. Janonio veržimasis į tiesą, jo užsimezgę glaudūs ryšiai su revoliuciniais darbininkais greit įtraukia jaunąjį Janonį į kovą dėl darbo žmonių išvadavimo.

1913 metais J. Janonis persikelia iš Biržų į Šiaulius. Glaudus bendradarbiavimas su gausiu revoliuciniu Šiaulių pramonės proletariatu dar labiau įtraukia jauną poetą ir veikia į revoliucinę veiklą ir padaro jį nuosekliu revoliucionierium, marksistu — internacionalistu, kuris griežtai stovi prieš buržuazinį nacionalizmą. Janonio revoliucinei veiklai ir poetinei kūrybai ypatingai stiprią įtaką turi didvyriškoji Rusijos proletariato revoliucinė kova. Tuo metu jis rašė savo eilėraštyje „Kalvis“. Paskutiniame eilėraščio posme poetas įspėja buržuaziją, kad „varguoliams kantrumo pritrūks...“, „Pakalbėsime tada apie tai, ką kenčia!“ — sušunka poetas buržuazijai.

Prasidėjęs pirmasis pasaulinis karas nesusilpnina Janonio revoliucinės ir literatūrinės veiklos. Jis tuomet išstoja kaip giliai įsitikinęs revoliucionierius, suprantantis, kad ir kruvinųjų karų ir darbo žmonių vargų priežastis sudaro buržuazijos valdžia, kapitalistinė santvarka. Jo kūriniai, parašyti 1914 metais, ragina kovoti prieš išnaudotojus. Julius Janonis savo tuomet parašytame eilėraštyje „Kumečio diena“ vaizdingai parodė klasių kovą kaimė. Eilėraštyje „Du likimai“ jis iškelia grobikiškų karų priežastis. Vos turėdamas 18 metų amžiaus, jis parašė eilėraščių „Iš darbininkų katekizmo“, kuriame didžiule jėga skamba lenininė—

stalininė tiesa apie tai, kad tik per revoliuciją proletariatas gali išsivaduoti iš priespaudos.

1915 m. kaizerinių grobikų gaujos, besiverždamos į rytus, grėsė užimti ir Šiaulius. Julius Janonis nusikelia į Rusijos gilumą, pasiekia Voronežą.

Atsidūręs Voroneže iš Lietuvos subėgusios juodžiausios reakcijos tarpe, Janonis pradeda įnirtingą kovą prieš lietuvių tautos išdavikus — liaudininkus, klerikalus ir visokio kito plauko buržuazinius nacionalistus.

Greit Janonis persikelia į Petrogradą, kur buvo revoliucinės kovos centras. Čia poeto agitacinė — revoliucinė veikla dar labiau sustiprėja. Būdamas bolševikų partijos gretose, jis aktyviai dirba tam, kad atpalaiduotų nuo lietuviškosios buržuazijos įtakos proletarines lietuvių mases ir už tai lietuviškų nacionalistų ne tik kolonijamas, bet tiesiog įskundinėjamas carinei ochrankai. Pirmą kartą areštuotas jis neilgai sėdi kalėjime, bet antrą kartą caro valdžia jo taip greit nebepaleidžia, jį iš kalėjimo išvaduoja tik vasario revoliucija.

Po vasario revoliucijos Julius Janonis vėl grįžta į Petrogradą. Visa siela įsijungia į revoliucinę kovą, aktyviai dalyvauja lietuvių bolševikų laikraštyje „Tiesa“.

Rusijos danguje kilo Didžiosios Spalio revoliucijos aušra, bet Juliaus Janonio gyvenimo dienos jau buvo suskaitytos. Jis savo visa esme, visa sąmone mato realybėje priartėjantį tą naują rytą, apie kurį jis pranašiskai dainavo jau 1914 metais:

Argirdėjai, kad jau vergas laisvas tapo?
Ar žinai, kad prie vergijos stovim kapo?
Je žinai, tai trauk galingą laisvės dainą:
Te greičiau prakilnas Rytas eina!

Bet sunkios ligos pagriaužtos poeto jėgos baigėsi. Savo palik-

tame testamente Julius Janonis draugams sako: „Persiskirdamas su gyvenimu, nieko daugiau negaliu jums palinkėti, kaip tik dirbti, dirbti ir dirbti revoliucinės socialdemokratijos darbą, neįsileisti į organizaciją oportunistų ir greičiau žengti prie galutinio tikslo realizavimo-socialistinės revoliucijos Nesulaukiau aš jos, bet Jums, draugai ir draugės, likimas galbūt bus labiau prielankus ir Jūs išvysite naują atgimusį pasaulį. Siela ir aš jam gyvenau“.

Su giliu optimizmu, kuriuo pasižymėjo visa Janonio revoliucinė poezija, jis atsiveikina su gyvenimu, aiškiai žinodamas, kad darbo žmonių išvadavimas nebetoli, kad jų kova bus laimėta bolševikų partijai vadovaujant.

„Su linksma šypsena sveikinu Jus, sakydamas: Tegyvuoja socializmas! Tegyvuoja jo įvykdytoja revoliucinė socialdemokratija“ — tokie buvo pirmojo lietuvių proletarinio poeto, aistringos revoliucijos kario Juliaus Janonio paskutiniai žodžiai.

Didis Lietuvių liaudies revoliucionierius Vincas Mickevičius — Kapsukas, vertindamas Juliaus Janonio revoliucinę veiklą, pareiškė:

„J. Janonio mirtis buvo labai didis smūgis lietuviškiems bolševikams. Drauge su tuo tai buvo didelis nuostolis visai darbininkų klasei, nes tokių šviesių, tokių gabių, tokių darbininkų klasei ištikimų kovotojų, koks buvo Janonis, yra nedaug“.

Juliaus Janonio kūryba įėjo į lietuvių literatūros aukso fondą. Poetas — bolševikas nurodė kelią pažangiems lietuvių rašytojams, kurie buržuazijos viešpatavimo metais savo plunksna kovojo už lietuvių tautos išvadavimą iš „savosios“ buržuazijos ir svetimųjų imperialistų jungo, jis ir šiandien nušviečia kelią Tarybų Lietuvos rašytojams, aktyviai dalyvaujantiems visos liaudies kovoje dėl komunizmo statybos. Janonio gyvenimas yra pavyzdys pasiaukojamos kovos už liaudies laimę, už tautų brolybę ir taiką, už nenugalimą Lenino — Stalino reikalą. Janonis giliai mylėjo didžiąją rusų tautą, ir Rusijos darbo žmonių revoliucinėje kovoje jis matė ir lietuvių tautos išvadavimo laidą. Jo kūryboje ir revoliucinėje veikloje įsikūnijo lietuvių bei rusų tautų ilgaamžė draugystė, ta draugystė, kuri ypatinga jėga subujojo lietuvių tautai įstojus į didžiąją stalininę tarybinių tautų šeimą.

Savo pasiaukojama kova dėl komunizmo, savo laimėjimais po Lenino — Stalino vėliava lietuvių tauta stato amžiną paminklą Julijū Janoniui, visą savo trumpą, bet puikų gyvenimą paaukojusiam liaudies išvadavimo reikalui.

J. Šimkus

Naujos knygos

vaujami Lenino — Stalino partijos.

J. ŠIMKUS. Tarybinė lietuvių literatūra. Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 1951 m. 129 psl. Tarybinės lietuvių literatūros apžvalginė apybraiža, apimanti Tarybų valdžios pir-

mųjų metų respublikoje, Tėvynės karo laikotarpio ir pokarinio laikotarpio tarybinės lietuvių literatūros būdinguosius bruožus. V. LIUBIMOVA. Sniegutis. Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 1951 m. 76 psl. Trijų veikslių, 6 paveikslų pjesė.

N. N. MICHAILOVAS. Ties Tėvynės žemėlapiu. Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla. 1951 m. 425 psl. Knyga populiariai ir vaizdingai pasakoja apie didžiuosius pertvarkymus, kuriuos įvykdo mūsų šalyje tarybiniai žmonės, vado-

MUMS RAŠO

Demaskuoti kolūkinės santvarkos priešus

Batbių apylinkės „Rytų aušros“ kolūkis (pirmininkas drg. Urbanas) atsilieka visų ūkinių uždavinių vykdyme. Tuo tarpu kai eilėje rajono kolūkių baigiami vykdyti pasiruošimo sėjai darbai, čia inventorius iš rudens guli išmėtytas lauke, nepradėtas remontuoti, nepilnai sudaryti sėklų fondai, atvežta vos 7 tonos mineralinių trąšų. Kolūky jaučiamas taip pat atsilikimas vykdamas kitus uždavinius, kaip miško ruoškoje ir kt.

Prie tokios padėties kolūkių privedė nepatenkinamas vadovavimas, priešišku elementų įsiskverbimas į kolūkių. Buvęs buožių pakalikas Šileikis Liudvikas dirba kolūky arklininku. Savo buvusio arklio jis neduoda kitiems kolūkiečiams važiuoti kolūkio reikalais. S. m. kovo 27 d. kolūkietis Šlepetyš Jonas buvo paskirtas vežti mišką, bet Šileikis nedavė arklio. Savo asmeninius gyvulius Šileikis laiko kartu su kolūkio arkliais ir šeria kolūkio pašaru. Pasisavindamas kolūkio arkliams skirtą pašarą, jis davedė iki to, kad arkliai randasi blogame kūno stovyje.

Sąmoningai sabotuoja ir žlugdo

sėklų valymo darbą kolūkio revizijos komisijos pirmininkas Dumbrava Antanas. Jis turi raktus nuo kolūkio grūdų sandėlių ir neleidžia pradėti sėklų valymo, sakydamas, jog reikia grūdus persverti. Tokia padėtis tęsiasi jau visą žiemą.

Idomu, kaip gi viso to nemato kolūkio valdyba ir jos pirmininkas, kaip jie talkostosi su tokia padėtimi. Kovo vidury apylinkės Taryba, išklausiusi savo sesijoje drg. Urbano ataskaitą apie pasiruošimą laukų darbams, įpareigojo jį artimiausiu laiku ištaisyti esamą padėtį ir nurodė eilę priemonių. Tačiau drg. Urbanas neužkerta kelio kenksmingiems buožių elementų darbams, nekovoja su darbo drausmės pažeidimu, nesiiama priemonių padėčiai pagerinti.

Laikas demaskuoti kolūkinės santvarkos priešus, kurie, įsibrovę į vadovaujantį darbą kolūky, stengiasi sugriauti jį iš vidaus. Rajono žemės ūkio skyriaus darbuotojai, apylinkės vadovai turi padėti sąžiningiems kolūkiečiams įvesti tvarką kolūky ir pasiekti aukštų rodiklių visose ūkinio gyvenimo srityse.

A. Alaunė

Sutvarkyti spaudos pristatymą

Sustambinto Karveliškų apylinkės Kalinino vardo kolūkio laiškanesys B. Bulašas blogai atlieka savo pareigas. Laikraščius ir laiškus jis atsiima iš Degučių pašto tris kartus savaitėje, bet juos laiko pas save namuose ir prenumeratoriams pristato iš karto po 5—7 numerius. Pil. Trimailovo laišką iš pašto jis atsiėmė kovo 5 ir pralaidė jį

penkias dienas, kol pats adresatas jį atsiėmė. Drg. Bulašas neužsiima taip pat spaudos platinimu, toliau gyvenančių kolūkiečių kiemų visai neaplanko.

Tarybinė spauda turi laiku pasiekti skaitytoją. To reikalauja Kalinino vardo artelės kolūkiečiai.

L. Vasiukovas

Blogai aptarnaujami pirkėjai

Smalvų kooperatyvo vedėjas drg. Grockis nesąžiningai eina savo pareigas. Dažnai, gavęs prekių, jis parduoda jas tik pažįstamiems, o kitiems pasako, jog jau išparduota.

Vartotojų kooperatyvo valdyba turi imtis priemonių pagerinti gyventojų aptarnavimą prekiomis.

F. Chmieliauskas

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Šalinti trūkumus Molotovo vardo kolūkyje“

Tokio pavadinimo straipsnis, tilpęs „Pergalės“ laikraščio №23, išskėlė eilę trūkumų Karveliškų apylinkės Molotovo vardo kolūkyje.

Karveliškų apylinkės Taryba praneša, jog trūkumams pašalinti buvo imtasi priemonių. Apylinkės Tarybos sesijoje buvo išklaušta kolūkio pirmininko drg. Medunecko ir brigadininkų

Bogomolnikovo ir Tvardausko ataskaita apie pasiruošimą sėjai ir duoti nurodymai. Organizuota brigada iš 20 pastočių pilnai suvežė visas mineralines trąšas. Kolūkio kalviui išskirti padėjėjai. Inventoriaus remontas bus užbaigtas iki balandžio 5 d. Išskirta brigada taip pat sėklų valymo darbams, kuri šiuos darbus jau baigia vykdyti.

„Sutvarkyti kilnojamojo kino darbą“

Tokio pavadinimo žinutė, tilpusi „Pergalės“ laikrašty, išskėlė trūkumus Zarasų kilnojamojo kino darbe.

Atsakydamas į redakcijos užklausimą dėl priemonių trūkumams pašalinti, kinofikacijos

skyriaus viršininkas drg. Kolesnikovas praneša, jog minėtas klausimas buvo apsvaistytas darbuotojų bendrame susirinkime ir kino mechanikui, sulaužiusiam grafiką, išreikštas griežtas paaukimas.

Iš nepaskelbtų laiškų

Atsiųstame redakcijai laiške buvo pranešama apie trūkumus Dusetų rajono Mikučių apylinkės „Švyturio“ kolūky. Skaitytojas rašė apie blogą arklių priežiūrą ir netvarkingą darbadienių įskaitą.

Mikučių apylinkės Tarybos

pirmininkas drg. Alaunė praneša, kad iaktai, išskelti korespondencijoj pasitvirtino. Kolūkis šiuo metu sustambintas, išrinkta nauja valdyba, kuri ėmėsi priemonių kolūky esančių trūkumų ištaisymui.

Tarybinė statyba

Pagerinti nuolatinių komisijų prie apylinkių Tarybų darba

Viena iš pagrindinių formų, kuria darbo žmonių masės įtraukiamos į Tarybų darbą, yra nuolatinės komisijos. Komisijos veikia vietinių Tarybų vadovaujamos, plačiai įtraukdamos į savo darbą vietinį aktyvą.

Tačiau eilėje rajono apylinkių, kaip Mukulių, Zatokų, Degučių, Kemionių, Tabaro ir kt., nuolatinės komisijos jokio darbo nepraveda, neturi sudariusios darbo planų. Tai rezultatas silpno apylinkių Tarybų vadovavimo. Apylinkių Tarybos jokių pavedimų joms neduoda, neteikia nurodymų, neišklauso savo sesijose nuolatinių komisijų pirmininkų ataskaitų apie nuveiktą darbą.

Nuolatinių komisijų darbas platus ir visapusiškas. Štai, pvz., žemės ūkio ir kolūkių statybos komisija. Jei ši komisija teisingai veda savo darbą, remiasi plačiu aktyvu, ji gali suteikti rimtą pagalbą apylinkės Tarybai mobilizuojant kolūkiečius į naują žemės ūkio pakilimą. Nuolatinė komisija gali organizuoti inventoriaus remonto eigą, darbų kokybę, sėklų valymą, beicavimą, išskelti aikštėn trūkumus ruošiantis pavasario sėjai. Kaip saugomas gyvulių prieauglis, kaip užlaikomi darbiniai arkliai, kaip vedama produkcijos įskaita — visa tai turi būti nuolatinių komisijų dėmesio centre.

Liaudies švietimo, kultūros, sveikatos apsaugos komisija rūpinasi bei kontroliuoja klubus — skaityklas, bibliotekas, sanitarines įstaigas, teikia visokeriopą pagalbą jų darbe. Jos dalyvauja organizuojant gyventojus kovai dėl sanitarijų taisyklių laikymosi, dėl švaros palaikymo, rūpinasi, kad klubuose — skaityklose, biblio-

tekose, sanitarinėse įstaigose būtų kuro, reikalingo ūkinio inventoriaus, tikrina, kaip saugomas valstybinis turtas.

Nemažiau svarbūs uždaviniai keliami prieš kelių, prekybos ir finansų komisiją. Jos teikia pagalbą organizuojant vietinį transportą prekėms užvežti, kontroliuoja, kaip maisto produktai ir pramonės prekės pasiekia vartotojus, kovoja su socialistinės nuosavybės grobstymu, su prekybos taisyklių laužymu. Komisija prižiūri kelių bei tiltų būklę, imasi priemonių per apylinkės Tarybą, kad keliai būtų savalaikiai remontuojami. Jos pareiga taip pat padėti apylinkių Taryboms renkant mokesčius iš gyventojų, vesti masinį — aiškinamąjį darbą dėl lėšų mobilizavimo. Keldamos aikštėn trūkumus, apylinkių Tarybos nuolatinės komisijos daro pasiūlymus apylinkių Taryboms dėl priemonių padėčiai pagerinti.

Savo darbą nuolatinės komisijos praveda savo iniciatyva pagal sudarytą darbo planą. Jos gali išklausti savo posėdžiuose finansų, paruošų agentus, bibliotekų, klubų — skaityklų vedėjus ir kt.

Apylinkių Tarybos turi atkreipti rimčiausią dėmesį į komisijų darbą, nuolat joms vadovauti, teikti konkrečią pagalbą darbe, taip pat neatidėliojant svarstyti visus komisijų pasiūlymus.

Tinkamai tvarkomas komisijų darbas, be abejo, pagerins apylinkių Tarybų veiklą, sustiprins vietinės Tarybų valdžios organus.

J. Mažeitavičius

Rajono vykdomojo komiteto instruktorius

Liaudies demokratijos šalyse

BULGARIJA

Žymios Bulgarijos audėjos, Dimitrovo premijos laureatės L. Dimitrova ir J. Gerasimova kreipėsi į Bulgarijos darbo žmones ragindami plačiai išvystyti socialistinį lenktyniavimą Gegužės Pirmosios garbei ir atžymėti Gegužės Pirmąją naujomis gamybinėmis pergalėmis. Šis raginimas rado platų atgarsį visose šalies srityse. Panaudodamos turtingą priešakinę gamybos patyrimą, Plovdivo tekstilės fabriko „Marica“ geriausios audėjos perėjo į 6,8 ir 10 staklių aptarnavimą.

Burgo uosto darbininkai, įsijungę į socialistinį lenktyniavimą Gegužės Pirmosios garbei, 2–3 kartus greičiau, negu paprastai iškrauna garlaivius, atvykstančius iš Tarybų Sąjungos su įrengimais ir medžiagomis Dimitovogrado miesto statyboms.

VENGRIJA

Budapešte pasibaigė Vengrijos kovotojų už taiką sąjungos dviejų dienų suvažiavimas.

Ataskaitinį pranešimą suvažiavime padarė sąjungos generalinis sekretorius Išvan Kenezas. Pranešėjas smulkiai apsiatojo ties laimėjimais, kuriuos pasiekė vengrų tauta per 6 demokratijos režimo šalyje gyvavimo metus, papasakojo apie šiuolaikinę įtemptą tarptautinę padėtį, apie tai, kad taikos jėgos nuolat auga ir stiprėja.

Suvažiavimas priėmė rezoliuciją, kurioje pabrėžė, kad svarbiausias sąjungos uždavinys — suvienyti savo gretose šimtus tūkstančių dorų darbo žmonių ir auklėti juos karšto patriotizmo dvasia.

RUMUNIJĄ

Tūkstančiai Rumunijos darbo žmonių kelia savo kvalifikaciją gamyklų ir fabrikuose kursuose, techninėse mokyklose, darbininkų fakultetuose.

Jau praėjusiais metais elektros pramonei buvo paruošta 2200 kvalifikuotų darbininkų. Naftos ir rudos pramonė gaus apie 10 tūkstančių kvalifikuotų darbininkų, metalų pramonė — 32 tūkstančius.

Šiuo metu specialiuose kursuose ir mokyklose apmokoma 103 tūkstančiai jaunų darbininkų.

Balandžio 2 d. (TASS).

ĮVYKIAI KORĖJOJE

Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausiosios vadovybės pranešimas

PCHENJANAS, balandžio 2d. žymių nuostolių gyvąją jėgą ir (TASS). Korėjos Liaudies de-

Vakarų ir Centriniam fronte Liaudies armijos dalys per ke-

balandžio 2 d. pranešė: tą paskutiniųjų dienų sunaikino, Liaudies armijos dalys drau-

sužeidė ir paėmė į nelaisvę virš

ge su kinų savanorių būriais 3 tūkstančių priešo kareivių ir

visuose frontuose toliau vykdo karinių

aršius mušius, darydami priešui karininkų.

Amerikiečių kareiviai nenori kaulis Korėjoje

NIUJORKAS, balandžio 2 d. nai užduoda klausimą: „Kur mes einame?“, bet negauna j (TASS). Asošieited Pres agen-

tūra skelbia straipsnį korespon-

dentu Uiljamo Uo, kuris 6 teką būvoti, — rašo Uo, —

mėnesių laikotarpy buvo Korė-

karėiviai domėjosi naujienomis

ir klausinėjo, kada gi bus galas

Štraipsnyje atžymima, kad šiam karui? Atvykstantieji į

amerikiečių kareivių Korėjoje Korėją naujokai greit įsitikina,

moralinė būklė nenutrūkstamai kad amerikiečiai negali laimėti

krinta, 8 armijos kareiviai daž-

karo Korėjoje“.

Už Taikos Paktą!

Kovotojai už taiką visose šalyse stiprina pasipriešinimą agresyviems Amerikos— Anglijos karu kurstytojų planams. Milijonai paprastų žmonių reiškia pasiryžimą ginti taiką visame pasaulyje, reikalaujanti sudaryti Taikos Paktą tarp penkių didžiųjų valstybių.

Grandiozinė demonstracija taikai ginti įvyko Ščecine (Lenkija). Ji buvo skirta visos Lenkijos taikos šalininkų komiteto nutarimui dėl surengimo Lenkijoje gegužės viduryje nacionalinio taikos plebiscito. Po demonstracijos įvyko mitingas, kuris vieningai priėmė rezoliuciją, kurioje išreiškė pasiryžimą ginti taiką visame pasaulyje, kovoti už priešlaikinį šešių metų plano socializmo pagrindams Lenkijoje padėti įvykdymą.

„Mes kupini pasiryžimo,— sakoma rezoliucijoje,—kovoti prieš karu kurstytojus, siekiančius primesti tautoms savo viešpatavimą“.

Prancūzijos visuomenė reikalauja sušaukti penkių didžiųjų valstybių konferenciją, o taip pat sudaryti taikos paktą tarp jų. Eilėje Prancūzijos departamentų prasidėjo taikos šalininkų kantonų konferencijos, kuriose

svarstomi Pasaulinės Taikos Tarybos pirmos sesijos nutarimai. Laikraščio „Jumanite“ pranešimais, vandens tiekimo ir kanalizacijos kompanijos Nicoje tarnautojai ir inžinieriai savo susirinkime priėmė laiško užsienio reikalų ministrų pavaduotojams, posėdžiaujantiems dabar Paryžiuje, tekstą, kuriame, konkrečiai, jie reikalauja sušaukti 5 didžiųjų valstybių konferenciją, kad „išspręsti visas dar neišspręstas problemas, kurios gali sudaryti karo grėsmę“.

Pasaulinės Taikos Tarybos kreipimasis dėl Taikos Pakto sudarymo tarp 5 didžiųjų valstybių rado platų atgarsį Indijoje.

Kalkutoje, Čauripure, Bchadrešvare, Čhataloje ir kituose Indijos miestuose įvyko masiniai mitingai, pašvęsti parašų po kreipimusi rinkimui. Viena me Kalkutos rajonų Balligandže šiomis dienomis įvyko rajoninė taikos šalininkų konferencija, kurioje buvo paskelbta, kad Balligandže jau surinkta 23 tūkstančiai parašų po Pasaulinės Taikos Tarybos kreipimusi.

Balandžio 2 d. (TASS).

Vengrijos darbo žmonės ruošiasi šeštosioms šalies išvadavimo metinėms

BUDAPEŠTAS, balandžio 2d. (TASS). Vengrijos liaudies respublikos darbo žmonės su dideliu darbu ir politiniu pakilimu sutinka balandžio 4 d. sukankančias šeštąsias metines nuo tos dienos, kai Tarybinė Armija išvadavo šalį. Šalies žmonėse, laukuose išsivystė darbo lenktyniavimas šlovingos datos garbei. Kalnakasiai, metalurgai, tekstilininkai ir kitų pramonės šakų darbininkai kelia darbo našumą, kovoja už ekonomiją.

Čipkės šachtų angliakasiai, įsi-

pareigoję duoti iki balandžio 4 d. tūkstančius tonų anglies virš plano, pakėlė per praėjusias dienas dienišes užduoties įvykdymą iki 131 proc. Pasinaudodami tarybinių plieno liejimų patyrimu Matias Rakoši vardo Čepelskio kombinato metalurgai sumažino plieno lydymo laiką nuo 5 iki 4 valandų. Rezultate dviejų krosnių darbininkai, įsipareigoję duoti išvadavimo dienai 220 tonų plieno, jau viršijo įsipareigojimą 173 tonomis.

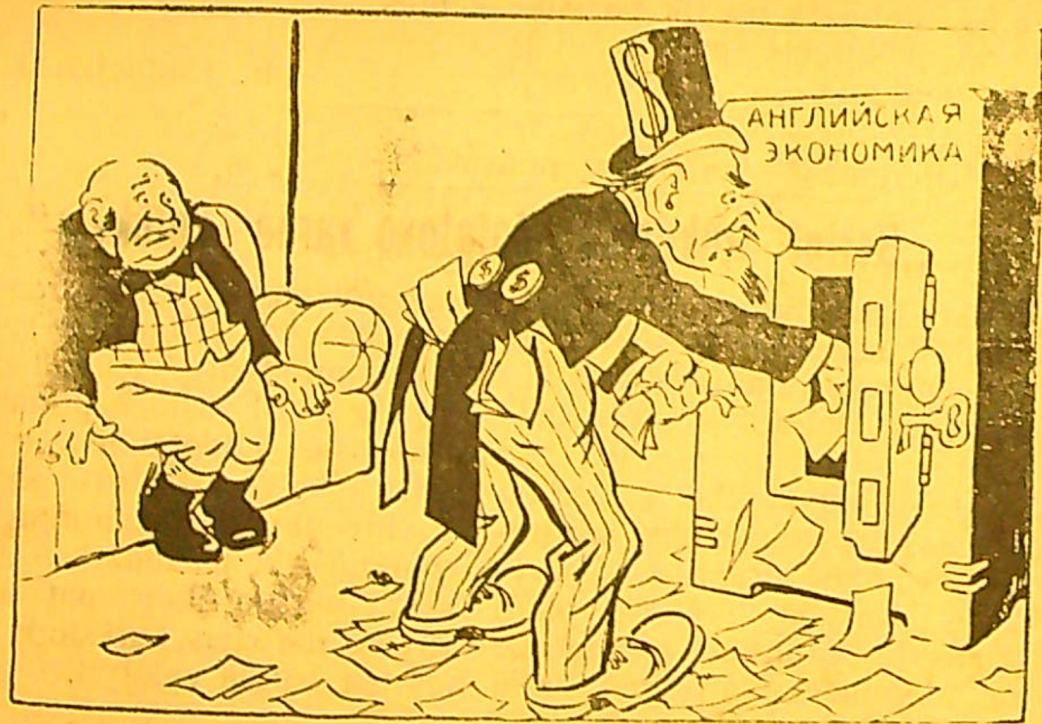
Seledo verpimo fabriko ko-

lektyvas, pritaikęs Lidijos Korabelnikovos darbo metodus, per trumpą laiką sutaupė tokį žaliavos kiekį, kad jo užteko visos pamainos darbui.

Lenktyniavime Vengrijos išvadavimo dienos garbei paspartėjo ir pavasario laukų darbų tempai. Pirmąją gamybiniai žemdirbystės kooperatyvai ir valstybiniai žemės ūkiai.

ATS. REDAKTORIUS
L. Rudaševskis

Šeštonis dešimtmetis

—Pažiūrėsim, ką tu gali duoti mūsų bendram tikslui! (TASS).

Nepasitenkinimas Anglijos leiboristų partijoje vadovybės politika

LONDONAS, balandžio 2 d. (TASS). Laikraščio „Deili Uorker“ pranešimu, Narvudo (pietinė Londono dalis) leiboristų partijos organizacija priėmė rezoliuciją, raginančią sušaukti leiboristų partijos nepaprastą konferenciją. Vyriausybės politika, sakoma rezoliucijoje, neatitinka „socialistiniame priėjimui prie taikos problemos“.

Rezoliucija siūlo vyriausybei padėti sustiprinti taiką ir šiuo tikslu išstojo su sekancia deklaracija: „Prie jokių aplinkybių Anglija neprileis, kad ją įtrauktų į karą prieš Kiniją“, „Anglija niekuomet nepanaudos atominę ir vandenilio bombų ir bakteriologinio ginklo“.

LV03274 Redakcija: Žarasai, Dariaus—Girėno g-vė № 63. Telefonas—31 Rinko ir spausdino „Pergalės“ spaustuvė Žarasuose, Užsak. №64